

Leo Trotskij (1939)

För Grynszpan – Mot de fascistiska mördargängen och de stalinistiska skurkarna!

1938 har Leo Trotskij redan varit utvisad från Sovjetunionen i tio år av partiledaren Stalin och hans anhang. Hitler och nazisterna har haft makten fem år i Tyskland, krossat arbetarrörelsen, börjat judeförföljelserna och byggt koncentrationslägren.

Den internationella vänsteroppositionen har förklarat att den givit upp allt hopp om att reformera kommunistpartierna. Oppositionella är överallt uteslutna från dem sedan flera år. Istället har de grundat Fjärde Internationalen 1938.

I Moskva hålls skenrättegångar mot de flesta av de gamla bolsjevikledarna. De anklagas för förräderi och avrättas. Miljoner människor skickas till läger av Stalin. Alla som är i opposition ... och alla som känner någon som känner någon som ...

Stalin förhandlar febrilt om en ickeangreppspakt med Hitler och när den träffats i augusti 1939 tonar kommunistpartierna helt ned kritiken mot nazismen. En dryg vecka efter pakten mellan Sovjet och Tyskland startar andra världskriget med Tysklands angrepp på Polen.

Allt detta som en kort bakgrund till tonen i den här artikeln, anspelningar på rättvisan i Moskva, appellen för Fjärde Internationalen m m ...

Den 7 november 1938 händer följande: En ung man, *Herschel Grynszpan*, mördar en högt uppsatt nazist på tyska ambassaden i Paris. Trotskij hyllar Grynszpan som hjälte men förklarar samtidigt varför han anser att sådana handlingar i grund och botten inte tjänar någonting till.

Artikeln publicerades första gång i tidningen *Socialist Appeal* den 14/2 1939

Det står klart för var och en som har någon kännedom om politisk historia, att de fascistiska gangstrarnas politik direkt, och ibland med avsikt, provocerar fram terroristhandlingar. Vad som förvånar mest är att det än så länge bara finns en Grynszpan. Utan tvivel kommer antalet sådana handlingar att öka.

Vi marxister anser att den individuella terrorns taktik är otjänlig. Både när det gäller proletarietets frihetskamp och när det gäller förtryckta nationaliteter. En enda isolerad hjälte kan inte ersätta massorna. Men vi förstår bara alltför väl att sådana desperationens och hämndens krampaktiga aktioner är oundvikliga. Alla våra känslor, all vår sympati är hos dem som självuppsämrande vill hämnas, trots att de inte lyckats finna en rätt väg framåt. Vår sympati blir än starkare i detta fall, för Grynszpan är inte en politisk aktivist utan en oerfaren ung människa, nästan en pojke, vars enda rådgivare var hans egen känsla av harm. Att slita Grynszpan ur den kapitalistiska rättvisans grepp, som är kapabel att hugga av hans huvud för att ytterligare ställa sig i den kapitalistiska diplomatins tjänst, det är en elementär, omedelbar uppgift för den internationella arbetarklassen!

Icke desto mindre motbjudande, i sin snutaktiga dumhet och obeskrivliga våldsamhet, är den kampanj mot Grynszpan som nu förs på order av Kreml i den internationella stalinistiska pressen. De försöker framställa honom som en nazistisk agent, eller som en trotskistisk agent i allians med nazisterna. Genom att klumpa ihop provokatören och hans offer tillskriver stalinisterna Grynszpan avsikten att skapa en gynnsam förevändning för Hitlers lynchningar och förföljelser. Vad kan man säga om dessa köpta "journalister" som inte längre har minsta spår

av skam i kroppen? Sedan den socialistiska rörelsen började har borgarklassen i alla tider skyllt alla våldsamma demonstrationer av harm, särskilt terroristhandlingar, på marxismens degenererande inflytande. Stalinisterna har, här liksom på andra områden, tagit reaktionens äckligaste tradition i arv. Fjärde Internationalen kan, med rätta, vara stolt att det reaktionära avskummet, inräknat stalinisterna, nu automatiskt kopplar samman Fjärde Internationalen med varje djärv aktion och protest, varje utbrott av harm och förtrytelse, varje slag mot bödlarna.

På liknande sätt var det med Marx' International när den fanns.

Vi är förstås knutna med band av öppen moralisk solidaritet till Grynszpan och inte till de "demokrater" som har fängslat honom, eller till de stalinistiska lögnhalsarna som behöver Grynszpan's lik för att staga upp, om än bara delvis och indirekt, de domar som utfärdas av rättvisan i Moskva. Diplomatin från Kreml, ruten ända in i märgen, försöker samtidigt utnyttja denna "lyckliga" händelse för att på nytt smida sina ränker för ett internationellt avtal mellan olika regeringar, Hitlers och Mussolinis inräknade, om ömsesidig utlämning av terrorister. Akta er, bedrägeriets mästare! Om en sådan lag tillämpas blir det nödvändigt att leverera Stalin till åtminstone ett dussin utländska regeringar.

Stalinisterna skriker i polisens öron att Grynszpan deltog på "trotskisternas möten". Det är, olyckligtvis, inte sant. För om han hade kommit in i Fjärde Internationalens miljö hade han upptäckt att det hade funnits ett annat och mer effektivt utlopp för hans revolutionära energi. Det finns gott om folk som bara är förmögna att dundra mot orättvisor och bestialitet. Men de som, likt Grynszpan, både kan tänka och handla, och offra sitt eget liv om det är nödvändigt, de är, för mänskligheten vad jästen är för brödet.

I denna moraliska mening, om än inte för det han gjorde, kan Grynszpan tjäna som ett exempel för varje ung revolutionär. Vår öppna moraliska solidaritet med Grynszpan ger oss ännu mer rätt att säga till alla andra som kan tänkas göra som han, till alla dem som är kapabla till att offra sig själva i kampen mot despotism och bestialitet Sök en annan väg! En stor revolutionär massrörelse kan befria de förtryckta, inte den ensamme hämnaren, en rörelse som inte kommer att lämna något kvar av hela klassexploateringens, det nationella förtryckets och rasförföljelsens strukturer. Fascismen har begått brott utan tidigare motstycke och det skapar en längtan efter hämnd som är fullständigt berättigad. Men dess brott är så monstruösa att den längtan inte kan tillfredställas genom attentat mot enskilda fascistiska byråkrater. Till det krävs att få miljoner i rörelse, tiotals, hundratals miljoner förtryckta i hela världen och leda dem i attacken mot det gamla samhällets befästningar. Bara kullkastande av slaveri i alla dess former, bara det fullständiga krossandet av fascismen, bara folket som skoningslösa domare över nutidens banditer och gangsters kan erbjuda folket verklig tillfredsställelse för dess harm och vrede. Det är precis den uppgiften som Fjärde Internationalen har ställt sig. Den kommer att rensa arbetarrörelsen från den stalinistiska pesten. Den kommer att samla ungdomens heroiska generation i sina led. Den kommer att bryta en stig mot en värdigare och mer mänsklig framtid.

Översättning: Dick Forslund